

Sygn. akt I ACz 1937/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SA Paweł Rygiel

SA Regina Kurek

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 26 sierpnia 2015 roku, sygn. akt I C 2330/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSA Paweł Rygiel SSA Andrzej Struzik SSA Regina Kurek

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2015 r., sygn. I C 2330/14 Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił zażalenie powódki na postanowienie referendarza sądowego z dnia 11 maja 2015 r., sygn. akt I C 2330/14.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, iż powódka wniosła zażalenie na postanowienie referendarza sądowego z dnia 11 maja 2015 r. przedmiotem którego było oddalenie wniosku powódki o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Zgodnie z art. 398²² § 1 k.p.c. na orzeczenie referendarza sądowego tego typu przysługuje skarga, nie zaś zażalenie. W związku z powyższym zażalenie – jako niedopuszczalne – podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Powódka zaskarżyła powyższe orzeczenie, nie precyzując przy tym zarzutów ani wniosków.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się o tyle zasadne, że skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Przepis art. 398²² § 1 k.p.c. dopuszcza możliwość wniesienia skargi na postanowienie referendarza sądowego w przedmiocie odmowy zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Sąd Okręgowy, uznając wniesiony przez powódkę środek zaskarżenia za niedopuszczalny, wykazał się nadmiernym rygoryzmem i formalizmem. Okoliczność, iż na wezwanie Sądu powódka w piśmie z dnia 29 lipca 2015 r. błędnie określiła swoje pismo z dnia 8 czerwca 2015 r. jako zażalenie, nie zaś jako skargę na orzeczenie referendarza sądowego, nie mogła automatycznie skutkować jego odrzuceniem. Pamiętać bowiem należy, iż stosownie do treści art. 130 § 1 zd. drugie k.p.c. mylne oznaczenie pisma procesowego nie stanowi przeszkody do nadania mu biegu i rozpoznania go w trybie

właściwym. Z treści pism powódki niewątpliwie wynika natomiast, iż składając pismo z dnia 8 czerwca 2015 r. dążyła ona w istocie do wzruszenia postanowienia wydanego w niniejszej sprawie w dniu 11 maja 2015 r. Sąd Okręgowy, stosownie do dyspozycji art. 130 § 1 k.p.c. winien zatem przyjąć, iż powyższe pismo, błędnie określone jako zażalenie, stanowiło w rzeczywistości skargę na orzeczenie referendarza sądowego, a w dalszej kolejności dokonać jego oceny z perspektywy wymogów przewidzianych dla tego rodzaju środka zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Paweł Rygiel SSA Andrzej Struzik SSA Regina Kurek